1 Podstawy stosowania pakietu listings

W trywialnym przypadku program z języku C++ może składać się tylko z jednego pliku i jednej funkcji. *Funkcja* jest wydzieloną częścią programu, realizującą pewne zadanie. Kompletny program musi zawierać funkcję o nazwie *main* od której rozpoczyna się wykonanie programu. Do programu można dołączać pliki zawierające nagłówki (opis) funkcji zdefiniowanych w innych plikach lub funkcji systemowych (dyrektywa include).

```
#include <iostream>
int main()
{
   std::cout << "C++\n";
}

#include <iostream>
int main()
{
   std::cout << "C++\n";
}</pre>
```

1 2

3

5

Komentarz w C++, to dowolnej długości tekst ograniczony znakami /* i */ lub tekst od znaku // do końca linii.

```
int main() { /* Ten program nic nie robi. */ }
```

Ada należy do języków rodziny Algol/Pascal, programy napisane w Adzie są czytelne i stosunkowo łatwe do analizy.

```
with Text_IO, Ada.Integer_Text_IO;
                                                                                      1
use Text_IO, Ada.Integer_Text_IO;
                                                                                      2
                                                                                      3
procedure Silnia is
                                                                                      4
  n, s, i : Integer := 1;
                                                                                      5
                                                                                      6
begin
  Get(n);
                                                                                      9
  while i < n loop</pre>
                                                                                      10
    i := i + 1;
                                                                                      11
    s := s * i;
  end loop;
                                                                                      13
                                                                                      14
  Put("Silnia: ");
  Put(s, 0);
                                                                                      16
end;
                                                                                      17
```

2 Definiowanie własnego języka programowania

Język opisu dynamiki (Alvis Code Language, w skrócie AlvisCD, służy do definiowania zachowania indywidualnych agentów. Występujące w nim instrukcje są wzorowane na wybranych operatorach algebry CCS, które w XCCS stosowane były w warstwie algebraicznej. W przeciwieństwie do języków modelowania CCS i XCCS, które skupiają się głównie na opisie komunikacji, marginalizując kwestie związane z manipulowaniem wartościami parametrów, język Alvis pozwala na wygodne modyfikacje wartości parametrów agenta, niezależne od instrukcji dotyczących komunikacji.

```
environment {
1
     in wakeup [] (map (60000*) [1..]) durable;
3
     in off [] (map (1000*) [1..]) signal;
     out warning [0,1,2] [];
     out brake [] [];
   }
6
7
8
   agent ATS {
9
     loop {
                                             -- 1
10
        in wakeup;
        out warning 1;
11
                                             -- 4
        select {
12
          alt (ready [in(off)]) {
13
14
            in off;
                                             -- 5
            out warning 0;
                                             -- 6
15
          }
16
          alt(delay 6000) {
17
                                             -- 7
18
            out warning 2;
                                             -- 8
            select {
19
              alt (ready [in(off)]) {
20
                                             -- 9
                in off;
21
                                             -- 10
22
                out warning 0;
              }
2.3
24
              alt (delay 3000) {
                out brake;
                                             -- 11
25
                exit;
                                             -- 12
2.6
              }
27
            }
28
29
          }
30
        }
      }
31
   }
32
```

UWAGA: Pakiet listings pamięta poprzednie ustawienia, jeśli ich nie nadpiszemy, tzn. jeżeli dla poprzedniej specyfikacji ustawiliśmy wyświetlanie numerów linii po prawej stronie, a w kolejnej specyfikacji nic o liczbach nie piszemy, to nadal będą wyświetlane po prawej stronie.

3 Podpisy, odwołania i ramki

```
1 agent Buffer {
2    i :: Int = 0;
3    proc pop { out pop i; }
4    proc push { in push i; }
5  }
```

Listing 1: Przykład agenta pasywnego

Agenty pasywne są stosowane do opisu współdzielonych zasobów. Przykładową implementację jednokomórkowego bufora pokazano na listingu 1.

```
12     agent Buffer {
        i :: Int = 0;
        proc pop { out pop i; }
        proc push { in push i; }
16     }
```

Listing 2: Przykład agenta pasywnego

Na listingu 2 ciągle rozważamy ten sam przykład, ale w ramce;)

Listing 3: Przykład agenta pasywnego

```
agent Buffer {
    i :: Int = 0;
    proc pop { out pop i; }
    proc push { in push i; }
}
```

Listing 4: Przykład agenta pasywnego

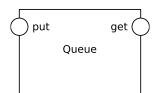
```
1    agent Buffer {
2         i :: Int = 0;
3         proc pop { out pop i; }
4         proc push { in push i; }
5     }
```

Listing 5: Przykład agenta pasywnego

```
agent Buffer {
   i :: Int = 0;
   proc pop { out pop i; }
   proc push { in push i; }
}
```

Narożniki podajemy od prawego górnego począwszy zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Należy podać dokładnie 4 litery, *t* oznacza zaokrąglony narożnik, a *f* prosty.

Można połączyć grafikę z kodem w ramach jednego środowiska *figure*, tak jak pokazano na rysunku 1.


```
1 agent Queue {
     q :: [Int] = [];
3
     n :: Int = 0;
4
     proc put {
5
       critical {Przyklad agenta pasywnego
6
7
         in put n;
        q = q ++ [n];
8
9
    proc get (q /= []) {
10
       critical {
11
        n = head q;
12
        q = tail q;
13
        out get n; }
14
15
     }
16 }
```

Rysunek 1: Agent Queue